

Международен ден за молитва на жените

Първата събота на март е ден, официално определен като Международен ден за молитва на жените в Църквата на адвентистите от седмия ден. За пръв път той е бил определен като такъв в Северо-американската дивизия. През 1987 г. резолюция, изпратена от Американския Конгрес, определя месец март като исторически женски месец и предизвиква нов интерес към разкриване на женското забравено наследство.

Денят за молитва на жените си

проби трудно път

в адвентната църква в България. Преди около 5 години да се включват жени в богослужението (обикновено мъжка територия), които не просто да четат псалми, а да споделят лични опитности и да поучават, не беше прието радушно. Но днес много църкви очакват този ден с нетърпение.

На него жените научават повече една за друга, молят се заедно и си помагат взаимно. Това е време за свързване с Бога и една с друга и за укрепване на духовните връзки. Тези молитви навсякъде създават духовна мрежа на доверие и разбирателство.

Мъжете са също добре дошли да участват в деня за молитва, но фокусът би трябвало да е върху неж-

ния пол. Много жени споделят, че поради това специално внимание те

за пръв път са се престрашили

да застанат пред своята църква.

Хиляди жени ще се събират да се молят в този ден за молитва. Това е възможност да поканим представителки на друга вяра и религии да се присъединят към своите християнски сестри в молитвена мрежа за духовна подкрепа. Най-важната цел на специалното събитие е молитвата. Друга цел е да се обличим със своите християнски сестри и мислите и молитвите ни да се обединят. Хиляди общности по целия свят превръщат този месец в главна точка и трамплин за разкриване на приноса на жените в дома, църквата и обществото.

Това вече е традиция на много места по света за адвентната църква. Специално време, когато хиляди християнски жени навсякъде се обединяват в отправяне на молитви към небето.

Нека да призовем съвременните Еви в нашето общество да се присъединят към нас. Да ги поканим в своите църкви, за да се молим заедно за семействата и децата си и за бъдещето на страната ни.

Отгел "Служба на жените"

Здравей, Николай! От 17 години живееш в дачна Австралия. Разкажи ни за своя житейски и верски път.

Роден съм в православно семейство и никога не съм бил невярващ. Когато родителите ми ме даваха на баба ми Милка, тя ми четеше от Новия Завет. Бях на 13 години, когато почина баща ми. Изживявах тежко загубата и в съзнанието ми се породиха дълбоко философски въпроси: "Защо съм роден? Защо трябва да умра? Какъв е смисълът на живота?" Купих си дебела книга със заглавие "История на философията", прочетох я от кора до кора, но не можах да намеря отговор. Учех в Техникума по морски и океански риболов и след завършването си заминах на първото си плаване. Намирах какво да чета в корабната библиотека. Внезапно в ума ми нахлуха настойчиви мисли: "Толкова книги съм прочел досега, а има една, наречена Библия, която не съм." Взех в себе си твърдото решение да я намеря. Когато се върнах, имах един месец почивка. Тогава мой приятел ме заведе в адвентната църква.

Какви бяха първите ти впечатления от нея?

Много положителни. Започнах да ходя редовно. С мен идваше и майка ми. Вместо да замина, предприятието "Океански риболов" ме остави на работа в пристанището за седем месеца. Това беше чудесна възможност. Прочетох внимателно цялата Библия. Най-много ми хареса крайят на книгата Еклесиаст: "Бой се от Бога и пази заповедите Му, понеже това е всичко за човека." Накрая разбрах, че философията на живота е много ясна - да почита човек Бога и с Негова помощ да пази десетте заповеди.

По-късно се кръстих, а през 1976 г. се ожених за Ваня, тъй като беше завършила зоология в Прага и се беше

БОГ ОПРАВЯ ПЪТЕКИТЕ МИ

Николай Милонопулос разказва за пътищата между България и Австралия

Николай Милонопулос е роден на 19 март 1951 г. в Бургас. Със съпругата му Ваня имат двама сина - Самуил и Емануил. От 1979 до 1987 г. той е проповедник в адвентната църква в Бургас, след което цялото семейство емигрира в Австралия. Днес работи в адвентна организация, която изпраща Библии и духовна литература в Африка, Индия и Тихоокеанските острови.

върнала в Бургас. Родиха се децата, започнах да работя като проповедник в адвентната църква.

Как успяхте да емигрирате?

Тъкмо Самуил завърши първи клас, през май, Ваня взе децата и, благодарение на чешкия си паспорт, емигрира в Австрия. След седем месеца на мъки, трудности и страдания и аз успях да замина при семейството си. След още чакане през юни 1988 г. пристигнахме в Австралия.

Има ли разлика меж-

ду адвентизма в България и Австралия?

Да, това е в резултат на погрешните учения на д-р Дезмънд Форд, който беше дълги години учител по богословие в известно адвентно училище *Авондейл Колидж*. Църквата в Австралия стана най-либералната в света и много от членовете вече не вярват в учението за светилото. Смятат, че делото на изкуплението завършва на кръста и съдът над живите свети и става след Второто Пришествие. Мнозина вярват, че Евангелието

включва само оправдание, но не и освещение; че Христос е наш Заместник, но не и наш пример; че е роден в безгрешна плът; че ние сме в Него, но не и Той в нас; вярват в теорията "веднъж спасен - завинаги спасен"; отхвърлят Духа на пророчеството. През 1980 г. най-висшето ниво на ръководство на адвентната църква - Генералната конференция, уволни д-р Форд и му забрани да преподава в адвентната образователна система.

Поддържаш ли връз-

ки с България?

През изминалите години колко адвентна литература успях да изпратя на пасторите Агоп Тахмисян, Атанас Гроздев и други колеги, само Господ знае.

Работите ли за българите в Австралия?

Българите в Австралия са много малко, а българите адвентисти още по-малко. В нашия щат, Виктория, е само сем. Таскови. Когато научим, че някой българин има интерес към вярата в Бога, с тях правим всичко възможно, за да му помогнем.

Какво би пожелал

В момента в южно тихоокеанския регион има около 400 хил. кръстени членове на адвентната църква, а църквите и църковните групи са близо 5000. В региона има също така 253 адвентни училища и 6 колежа и университета. Болниците, които са собственост на църквата, са 2, а клиниките, диспансерите и домовете за възрастни хора са общо 64. Адвентната компания Sanitarium Health Food има 8 фабрики за здравословни и диетични продукти в Австралия и Нова Зеландия и всеки ден стоици хиляди австралийци закупуват с нейните продукти (вече от няколко години най-препочитаната зърнена закуска за австралийците остава продуктът Weetabix на компанията).

на читателите на вестник "Християнска мисъл"?

Пожелавам им да вярват и да гледат само към Исус Христос, Който единствен дава цел и смисъл на живота и може да разреши всеки проблем. "Уповавай се на Господа от все сърце и не се облягай на своя разум. Във всичките си пътища признавай Него и Той ще оправя пътищата ти." (Притчи 3:5,6) Искам да завърша със следните думи от Библията: "... Господ да бъде между мен и вас, когато сме далеч един от друг" (Битие 31:49).

**Разговора води
Вениамин Тончев**